

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu na kuratorski projekt
wystawy w Pawilonie Polskim na 16 Międzynarodowej Wystawie
Architektury w Wenecji w 2018r.

Tytuł: 50% INVISIBLE

Kurator: Paul Centarski

Koncepcja wystawy

W ciągu ostatniej dekady Polski Pawilon w Wenecji wolny od wystaw przez ponad 5 lat łącznie. Pomimo tego, że w przestrzeni nie było żadnych wystaw, nie była też przestrzenią wolną od nich. Była zarezerwowana pod aktualnie przygotowywane wydarzenia, które czekały na swoje publiczne udostępnienie. Historia przygotowań Polskiego Pawilonu Biennale jest o tyle wyjątkowa, że Polska, jako jeden z nielicznych na świecie krajów utrzymuje format otwartego konkursu. Dlatego też co roku, każda historia tworzenia różni się od siebie i zostaną opowiedziane przez różnych ludzi. Tegoroczna propozycja kuratorska opowiada historie których nikt nie miał szansy wcześniej usłyszeć. Historie z okresów kiedy cała przestrzeń biennale była przestrzenią wolną.

Koncepcja poddaje dywagacji naturę przedsięwzięć takich jak biennale, opowiadając o kuluarach tworzenia wystaw, zanim zostaną oficjalnie udostępnione szerszej publiczności. Pomimo tego, że przedstawione historie nie zawsze miały miejsce w przestrzeni wystawienniczej, część z nich odegrała kluczową rolę na to co zostało pokazane odwiedzającym. W następnym roku, ci którzy przyjdą na wystawę będą mieli szansę doświadczyć zarówno przestrzeni wolnej jak i zagospodarowanej przestrzeni wystawienniczej. Nie mniej, pozostawieni zostaną na linii styku tych dwóch zjawisk, a interpretacja i ocena pozostanie w gestii odbiorców.

Cześć wolna wystawy będzie podkreślała gabaryty pawilonu. Wystawa sugeruje, że zarówno pawilon jak i Biennale nie okupowane jest przez większą część roku, ale niewiele osób ma dostęp do takiej przestrzeni. Zawartość wystawy przede wszystkim będzie wtórna, bazowała na zebranych zdjęciach od kuratorów zaangażowanych w tworzenie poprzednich wystaw, ukazując proces projektowy, realizację, transport i montaż wystaw. Częścią zawartości wystawy będzie również dokumentacja procesu powstawania obecnej wystawy, w ten sposób oś czasu zamknie się w spójną całość.

Tematyka pawilonu skupi się na procesie tworzenia przestrzeni, ale przede wszystkim będzie kwestionować pustkę jaką doświadcza Weneckie Biennale w momencie w którym nie ma żadnych wystaw, przestrzeń, której nikt z odwiedzających nie miał szansy wcześniej zobaczyć.

Streszczenie scenariusza

Zawartość wystawy w większości będzie wtórna. Opierać się będzie na zbiorze zdjęć pozyskanych od poprzednich kuratorów przedstawiających proces realizacji wystawy, ale nie efekt końcowy. Zdjęcia będą różnej jakości, różnych formatów i wykonane różnymi technikami, nie poddane żadnej obróbce, wszystko będzie utrzymane w roboczym reżimie. Wybór zdjęć będzie skupiał się głównie na pokazaniu tych części wystawy, które przeszły tak duży proces zmian, że ich pierwotna forma nie była widoczna w później, włączając w to zdjęcia samego pawilonu i Gardini sprzed otwarcia dla publiczności.

Zostanie przeprowadzona seria wywiadów z 9. z poprzednimi zespołami kuratorskimi oraz artystami współpracującymi nad wystawą. W czasie wywiadu będą mieli szansę opowiedzieć swoją historię o tym jak powstawała wystawa oraz zostaną poproszeni o zilustrowanie opowiadanych przez nich historii. Będą mieli szansę opowiedzieć o Weneckim Biennale w takiej formie jakiej nikt jej poza nimi nie miał szansy doświadczyć. Dodatkowo, materiały archiwalne ZACHĘTY posłużą jako pomoc merytoryczna i uzupełnienie. Tegoroczna wystawa skupi się na pokazaniu szkiców, zdjęciach modeli, prototypów, procesu produkcji, pakowania, transportowania oraz montażu wystawy. Wystawa skupi się przedstawieniu wszystkiego tego co miało miejsce pomiędzy samymi wystawami, kiedy przestrzeń Biennale była wolna.

Koncepcja kuratorska zostanie rozwinięta przy pomocy lustra weneckiego. Z różnorodną częstotliwością części sali będą zmieniały swoje natężenie światła, raz skupiając się na przedstawieniu przestrzeni pawilonu, drugi raz — ukazując schowaną za szklaną taflą merytorykę wystawy, dotyczącą samego pawilonu jak i całego biennale. W związku z tym, że zapoznanie się całą zawartością wystawy nie będzie do końca możliwe, dodatkowo zostanie wydany album, zawierający zdjęcia otrzymane przez poprzednich kuratorów.